

KLĘCZENIE (1) *sb n*

G sg klęcz(e)nią.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Trwanie w pozycji klęczącej; flexio genuum, situs corporis in genua Cn: Potym powstawił Krol z klęczenia/ był od námienionych dwu Biskupow prowadzon ná stolec BielKron 329.

Cf **KLĘCZEĆ**

ZCh